

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Lehner Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Lehner Katalin ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Kálmán, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű és III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. november 18. napján kelt 15.P.24.069/2015/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetében a felperes az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes oldalon ... napján „...” című cikkben, valamint a III. rendű alperes által szerkesztett, a II. rendű alperes által kiadott ... című napilap ...-ei lapszámában „...” címmel megjelent cikkekben írtak miatt előterjesztett helyreigazítás iránti keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 12.700 forint perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 36.000 forint eljárási illetéket.

Az alperesek azon védekezésére figyelemmel, mely szerint a felperes részükre e-mail útján megküldött helyreigazítás iránti kérelme sem alakilag, sem tartalmilag nem megfelelő, elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az e-mailben megküldött helyreigazítás iránti kérelem joghatás kiváltására alkalmas-e.

A felperes által csatolt helyreigazítási kérelem (e-mail) és az átvételét igazoló jelentés alapján megállapította, hogy a helyreigazítás közzététele iránti kérelmet a felperes képviselője a ...-ei e-mail mellékleteként, aláírás nélkül (nem beszkenelve, pdf. formátumban) küldte meg az alperesek részére, akikhez a kérelem 2015. szeptember 21-én megérkezett. A levélhez a felperes ügyvédi meghatalmazást nem csatolt. Tényként állapította meg, hogy a helyreigazítási kérelem nem tartalmaz az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 4. § (1) bekezdése szerinti fokozott biztonságú elektronikus aláírást. Az ettől eltérő alakissággal rendelkező elektronikus irat

joghatás kiváltására nem alkalmas, figyelemmel a BH 2006.324 számú eseti döntésben foglaltakra is.

A Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.821/2014/4. számú határozatára utalással rögzítette, hogy az e-mail mellékleteként továbbított, aláírással ellátott helyreigazítási kérelem, ha igazolhatóan megérkezik a Pp. 342. § (1) bekezdésében megjelölt személyhez, a helyreigazítási kérelemhez fűzött alaki követelményeknek megfelel.

Tekintettel azonban arra, hogy a felperes egy aláírással el nem látott helyreigazítás közzététele iránti kérelmet mellékel az alpereseknek szóló e-mailhez, a Pp. 342. § (1) bekezdésében szabályozott írásbeliség követelményének nem tett eleget. Így a helyreigazítás iránti kérelme joghatás kiváltására alkalmatlan, a Pp. 342. § (1) bekezdése szerinti előzetes eljárás szabályszerűen nem került lefolytatásra. A Pp. 343. § (1) bekezdése alapján az előzetes eljárás megfelelő lefolytatása a sajtó-helyreigazítás iránti keresetindítás feltétele, ennek hiánya a kereset elutasítását eredményezte.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésében, 4/A. §-ában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Megítélése szerint az első fokú ítélet jogszabálysértő, indokolásában iratellenes megállapításokat, okszerűtlen következtetéseket, logikai ellentmondásokat tartalmaz. Tévesen került sor a tényállás megállapítására és a jogkövetkeztetések levonására.

A Pp. 342. § (1) bekezdésében foglalt szabály mindössze annyit követel meg a helyreigazítást kérőtől, hogy a kérelmét írásban juttassa el a sajtószervhez. A PK 13. számú állásfoglalás is csak annyit ír elő, hogy a kérelmet írásban kell közölni.

Ezen jogszabályhelyi rendelkezések, valamint az Smtv. 12. §-a értelmében annak vizsgálata szükséges, hogy írásban, vagy szóban került-e sor a helyreigazítási kérelem közlésére. Azzal, hogy elektronikus levél mellékleteként pdf. formátumban szerkesztett levéllel került sor a helyreigazítási kérelem megküldésére, eleget tett a Pp. és az Smtv. előírásainak.

Határozott álláspontja szerint a fokozott biztonságú elektronikus aláírás nem az írásbeliség kérdésének eldöntéséhez szükséges, hanem annak vizsgálatához, hogy kitől származik az adott irat. A perbeli esetben azonban ez a kérdés nem merült fel az elsőfokú eljárás során. Az alperesek nem tették vitássá azt, hogy a helyreigazítási kérelmet kézhez vették az előírt harminc napos határidőben és nem kérdőjelezték meg azt sem, hogy az arra jogosult személy juttatta el hozzájuk a kérelmet. Mindez okiratokkal is alátámasztást nyert.

Ekként tényállásellenes az a döntés, hogy a helyreigazítási kérelem nem alkalmas joghatás kiváltására.

Álláspontja szerint az eljáró bíróság nem vizsgálhat olyan kérdést, amit a jogszabály az adott helyzetben nem ír elő és amit a másik fél nem vitatott.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és a határozatának indokolásában kifejeztek egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes fellebbezésében foglaltakra figyelemmel elsődlegesen arra mutat rá, hogy az alperesek a jogvitában vitatták azt, hogy a felperes által részükre e-mailben megküldött helyreigazítás iránti kérelem megfelel az írásbeliség követelményének, tekintettel arra, hogy az nincs ellátva fokozott biztonságú elektronikus aláírással.

A Pp. 342. § (1) bekezdésének rendelkezése egyértelműen írja elő azt, hogy a helyreigazítás közzétételét az érintett személy írásban kérheti a sajtótermék szerkesztőségétől.

Az írásbeliség törvényi követelményére és az alperesek ez irányú védekezésére figyelemmel az elsőfokú eljárásban nem volt mellőzhető annak vizsgálata, hogy az alperesek részére eljuttatott elektronikus irat joghatás kiváltására alkalmas-e vagy sem.

Az elektronikus okiratokra vonatkozóan az írásbeliség követelményét az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény (Eat.) állapítja meg. E törvény 4. § (1) bekezdése szerint, ha jogszabály a 3. § (2)-(4) bekezdésében foglaltakon kívüli jogviszonyban írásba foglalást ír elő, e követelménynek eleget tesz az elektronikusan aláírt elektronikus dokumentumba foglalás is, ha az elektronikusan aláírt elektronikus dokumentumot fokozott biztonságú elektronikus aláírással látják el. Ez a rendelkezés minden olyan esetben irányadó, amikor a jogszabály a nyilatkozat írásba foglalását rendeli el, azaz ha a sajtó-helyreigazítás iránti kérelmet elektronikus dokumentumba foglalja az érintett fél, arra irányadó az Eat. 4. § (1) bekezdésének szabályozása. Így az e-mail útján továbbított helyreigazítási kérelem is csak akkor felel meg az írásbeliség törvényi követelményének, ha fokozott biztonságú elektronikus aláírással írják alá.

Az Eat. az elektronikus aláírásokat három típusra osztja: „egyszerű” elektronikus aláírásra, fokozott biztonságú elektronikus aláírásra és minősített elektronikus aláírásra. Az elektronikus aláírás egyes típusaihoz fűződő jogkövetkezmények attól függően változnak, hogy az aláírás milyen biztonsággal azonosítja az elektronikus adatok szerzőjét és eredeti tartalmát. A jogkövetkezményeket az Eat. törvényi vélelmek felállításával határozza meg. Elektronikus aláírás alatt az 1. § (1) bekezdés 6. pontja azt a legtágabb kategóriát érti, amely az elektronikusan aláírt elektronikus dokumentumhoz azonosítás céljából logikailag hozzárendelt, vagy azzal elválaszthatatlanul összekapcsolt elektronikus adat. Az így meghatározott elektronikus aláírással szemben azonban semmilyen biztonsági követelmény nem fogalmazódik meg, ez a kategória magában foglalja az e-mail végén feltüntetett egyszerű névaláírást, vagy akár monogramot is. Ez a fajta „egyszerű” elektronikus aláírás azonban még nem alkalmas arra, hogy a dokumentum szerzőjének személyéről, vagy a dokumentum tartalmáról hiteles információt szolgáltatson. A hitelesség hiánya azt jelenti, hogy a dokumentum nem alkalmas az akaratnyilatkozat megtételének (valódiságának) és tartalma változatlanságának (hamisítatlanságának) kétséget kizáró bizonyítására. A valódiság és a hamisítatlanság követelményét az Eat. 1. § (1) bekezdés 15. pontjában megfogalmazott fokozott biztonságú elektronikus aláírás valósítja meg. A fokozott biztonságú elektronikus aláíráshoz a saját kezű aláíráshoz hasonlóan a legfontosabb jogkövetkezményt fűzi a törvény. Az ilyen aláírással ellátott elektronikus irat írásba foglaltnak minősül, alkalmazásával elektronikus úton érvényesen megtehetők az írásbeli alakhoz kötött nyilatkozatok.

Tekintettel arra, hogy a felperes elektronikus dokumentumba foglalt sajtó-helyreigazítási kérelme fokozott biztonságú elektronikus aláírással nem rendelkezett, ezért az nem felelt meg az írásbeliség követelményének.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja változatlan és következetes abban, hogy az írásbeliség követelményének az „egyszerű” elektronikus aláírással ellátott okirat nem felel meg, csupán a fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátott dokumentum alkalmas a joghatás kiváltására.

Mindebből következően az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a felperes keresetét, miután a helyreigazítás iránti kérelme az írásbeliség követelményének nem felelt meg, ekként a

jogszabályban előírt 30 napos jogvesztő határidőn belül érvényes igényérvényesítés az alperesekhez nem érkezett.

A másodfokú bíróság a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság kötelezte a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték, valamint az alperesek képviselőjének ügyvédi munkadíjából álló perköltség megfizetésére. Ez utóbbiösszagszerűségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg. A 4/A. § (1) bekezdése szerint az ügyvédi díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt a díj összegén, mint adóalapon felül számította fel a másodfokú bíróság.

Budapest, 2016. április 26.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Örkényi László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő